

faa Bemærkninger. Jeg maa først takke den højtærede Finansminister for hans velvillige Udtalelser overfor de Henstillinger; jeg har gjort. Med Hensyn til Spørgsmaalet om; at Grundskylden kan ændres ved de mellemliggende Omvurderinger, er jeg gaaet ud fra, at hvor Samfundet skaber en Værdi — ved et Jernbaneanlæg eller paa anden Maade —, vil der finde en Værdistigning Sted, men hvis saadant ikke er Tilfældet, men man blot kan sige, at Konjunkturerne er gaaet nedad, bør man lige saa lidt kunne nedsætte Jordværdien som Ejendomsskylden. Det er dette Forhold, jeg har peget paa.

Den højtærede Minister var inde paa Skovens vanskelige Stilling. Jeg maa dog sige, at hvis § 3 gennemføres, som den lyder, er Skovene, hvad Beskatning angaar, ikke i nogen vanskelig Situation; thi Skovens Værdi skal ifølge Punkt 2 ansættes efter det Renudbytte, de kan give. Jeg gad nok se, hvor mange Ejendomme, Fabrikker, Landejendomme o. s. v., der for Tiden har et saa gunstigt Grundlag for Vurderingerne som det, her er foreslaaet for Skovene.

Endelig tror jeg, at den højtærede Minister tillægger det for stor Betydning, at et af Skyldraadsmedlemmerne deltager i Vurderingerne med Raad og Daad. Jeg skal selvfølgelig villigt erkende, at det har sin Betydning, men det har langt større Betydning, hvis han beholder den Stilling, han hidtil har haft; thi selv om man kan sige, det har nogen Betydning, kan man ogsaa sige, at han kan benytte det til at skyde det Ansvar fra sig, han har der, naar han ikke skal stemme. Der er imidlertid meget andet ved Vurderingerne end det, man her læser om. Som det nu er, sender Vurderingsmændene, naar de er færdige med deres Arbejde, samtlig Skemaer til Vurderingsformanden, der gennemgaar nøjagtigt, baade hvad Ejerne har opført, og hvad Vurderingsmændene har opført; han gør sine Notitser og er senere klar til at rejse ud for at foretage den endelige Vurdering. Jeg maa fremdeles holde paa, at dette er den rigtige Fremgangsmaade, og jeg maa lægge særlig Vægt paa, ikke blot, at det, som jeg allerede har nævnt, er gamle prøvede Kræfter, men at disse Vurderingsformænd drager fra Kommune til Kommune; deres Ansættelse bliver ganske anderledes holdbar end en Ansættelse, saaledes som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) foreslaar, af tre Mænd, der maaske alle er Nybegyndere.

Det ærede Medlem mente, at det kunde have sin Betydning for vedkommende Vurderingsformand, hvis han havde deltaget i Afstemningen hjemme og senere i Skyldraadet skulde tage Stilling til sine egne Vurderinger, ifald hans Kolleger maatte mene, at de skal forandres. Jeg maa tilstaa, at jeg tillægger dette ganske ringe Betydning. Jeg haaber, der er saa fornuftige Vurderingsformænd, at de, naar de ved at sammenligne med andre Vurderingskredse ser, at Ejendommene i deres Kreds i Aarevis har staaet for lavt, vil være villige til at gaa med til en Forhøjelse.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) mente, der var et Misforhold i mine Udtalelser om Ejendomsskyldloven, idet jeg havde sagt, at Ejendomsskylden vendte den tunge Enden nedad, men dog samtidig mente, at vi burde bibeholde den. Det er meget rigtigt; men jeg fremhævede umiddelbart derefter, at derfor blev der straks vedtaget Fradrag for de mindre Ejendomme, og senere blev disse Fradrag forhøjet.

Endelig interesserede det ærede Medlem sig for Forholdet imellem den højtærede Minister og mig, men straks efter var han inde paa, at det egentlig ikke kom ham ved. Naar det ærede Medlem mener det, er der ingen Anledning for mig til at føre en Diskussion med ham paa det Grundlag.

Piper: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) erindrede om, at jeg havde sagt, at det var beklageligt, at man havde kastet de gamle Hartkornsskatter bort i 1903, og det ærede Medlem kunde da ikke begribe, at jeg var saa bange for at faa denne nye Skat. Jeg vil svare dertil, at det skyldes, at denne nye Skat er himmelydt forskellig fra den gamle Hartkornsskat, som hvilede paa Ejendommene og var indgaaet som en Prioritet i dem. Den højtærede Finansminister udtalte, at han havde foreslaaet denne Skat meget moderat, og han mente, at de eventuelle Fejl, der kunde opstaa, vilde blive udjævnet ved, at Skatten hvilede dels som Ejendomsskyld, dels som Grundskyld. Ved det Eksempel, jeg nævnte før, fra Rosenborggade saa man, at omtrent hele den paalignede Ejendomsskyld gik med til Grundskyld, der blev ikke meget tilbage til Ejendomsskylden; der var 35 000 Kr., og gik de 10 000 Kr. fra, blev der altsaa kun 25 000 Kr. tilbage. Det var jo imidlertid ikke værd at føre nogen lang Dis-